

HAAS HALFWEG
EN HET
BOEK VAN ALLES

MARC TERREUR
MET ILLUSTRATIES VAN
EVELIEN VAN LANDEGHEM

HAAS HALFWEG EN HET BOEK VAN ALLES

Na lang rennen komt Henk aan bij het Spiegelmeer, aan het uiterste achtereind van het Schemeringse Beestenbos. Hier, onder de oude eik, ligt de ingang van het berenhol.

Tok-tok-tok!

Kriepende stoelenpoten. Dan slome, zware voetstappen.

Het luik zwaait open, en een verblinde Boekie Beer vraagt: "Wie is daar?"

De oude schrijver heeft in geen jaren nog bezoek gehad.

"Henk, meneer," zegt Henk. "Henk de Haas."

Terwijl Boekie voorgaat, verkennen Henks ogen het hol vol prullen, vuile vaat en stoffige boeken.

Boekie Beer is een sloddervos, denkt de haas.

Beer zet twee glazen frambozensap op tafel.

"Vertel. En geen u of meneer hoor. Meneer woont hier niet."

"Wel, Henk dus. Maar iedereen noemt me Haas Halfweg. Dat zit zo: het minste leidt me af. Dan vergeet ik wat ik van plan was, en kom niet verder dan halfweg. Heel vervelend. Ik ben al blij dat ik tot hier geraakt ben."

"Oei," zegt Beer. "Maar wat kan ik daaraan doen?"

"Nou, jij hebt toch massa's boeken geschreven? Als iemand me kan leren hoe je iets afwerkt, dan jij wel."

"Daar heb je een punt," vindt Boekie.

"Mag ik hier ... een tijdje wonen en kijken hoe jij het doet? Ik kan voor je koken! Ik zal poetsen en jou nooit in de weg lopen."

De ouwe schrijver kijkt eens rond en ziet meteen de voordelen. Van achter zijn voorpoot fluistert hij: "Zal ik je alvast een tip geven? Als ik afgeleid raak? Boekie Beer, zeg ik dan, hocus focus! Vaak gaat het daarna beter."

Plots veert Beer recht. "We doen het!" juicht hij.

"We doen het!" juicht ook Haas.

En ze beginnen samen een gek dansje.

De volgende dag. Aan de afwas staat Haas lang voor zich uit te staren.

"Hocus!" roept Beer.

"Focus!" roept Haas, en hij werkt verder.

Stik, het water is koud.

Boekie Beer loopt op wolkjes. Hij heeft meer tijd dan ooit om te schrijven, het eten is lekker en hij hoeft niet langer tegen zichzelf te praten.

En Haas? Die lacht zich rot met Boekies onuitputtelijke verhalen.

Je zou ze stilaan beste vrienden kunnen noemen.

Op een avond liggen de beste vrienden sterren te kijken. Zonder een woord te zeggen wijst Haas de Grote Beer aan.

Want samen lang zwijgen, ook dat kunnen ze prima.

Luisteren naar de stilte.

Wat een rust.

En alleen iets zeggen als het belangrijk genoeg is.

De rust verstoort je niet zomaar.

"Beer?"

"Hm."

"Waarom heb jij eigenlijk geen succes meer? Ooit was je toch beroemd?"

Boekie glimlacht. Hij wacht tot de woorden van Haas uit de lucht zijn verdwenen.

"Ach, roem. Herkend worden, op tournee gaan. Geen tijd om te schrijven en geen moment voor jezelf. Genoeg, zei ik. Ik stop."

"Oehoe," zegt een uil.

"Sindsdien werk ik aan mijn Boek van Alles. En slaap ik tenminste in mijn eigen bed."

"Oehoe."

"Ik zou best beroemd willen zijn," fantaseert Halfweg.

Vandaag poetst Haas de boekenhoek. Plots stormt hij de schrijfkamer in, wapperend met schriftjes.

"Beer, Beer!"

"Je stoort!"

"Maar kijk wat ik net vind? Een hele stapel verhaaltjes ..."

"Och, die liggen er al zo l..."

"... waar heb je me niets van hebt verteld? Mag ik er tekeningen bij verzinnen? Asjeblijft? Heb ik eindelijk iets om af te werken."

Boekie zucht diep. "Ik wist niet dat jij kon tekenen?"

"Ja hoor," antwoordt Haas. "En dit lijkt me een uitstekende oefening in hocus focus."

"Misschien heb je wel gelijk," zegt Beer. "Ach, waarom ook niet. Probeer maar. Kan ik tenminste verder werken."

Boekie knabbelt op een stuk salami. Halfweg bladert in het eerste schriftje.

"Leuk verhaal," zegt Haas terloops. "Maar ... is je vos niet te perfect? Van mij zou hij gerust mogen stotteren of zo."

"Nooit!" brult Beer, terwijl hij – *bam!* – met zijn klauw op het tafelblad slaat en een mondvolsalamibrokken in het rond spuwt. "Het zijn mijn verhalen en daar verander jij geen woord aan!"

Haas daverd. Zoiets moet ik nooit meer proberen, denkt hij.

Een mijlpaal! Nooit eerder heeft Halfweg iets afgewerkt. Beer is onder de indruk: met de prenten van Haas komt *Vossie Snots Zoek Zakdoek* helemaal tot leven.

"Maken we er een boek van?" vraagt Haas, hoopvol.

"En weer succes hebben? Niets van."

"Maar we zijn geweldig samen! Beer, je maakt een grapje?"

"Toch niet. En ik verander niet van gedacht."

"Spelbreker," mort Haas. Zijn stem klinkt naar ontgoocheling. Boos en triest tegelijk.

Na een slapeloze nacht zegt Beer: "Hier, Haas. Delen een, twee en drie."

Echt? Halfweg mag het Boek van Alles lezen! Zo hoopt Beer zijn vriend terug op te vrolijken.

In het zonnetje, achterovergeleund tegen een boom, verslindt Haas bladzij na bladzij. Hij maakt twee stapels: "gelezen", en "te gaan". Op beide legt hij een kei, stel je voor dat er plots wind opsteekt!

Wauw, het Boek van Alles is beestig interessant. Al wat je maar kunt bedenken zit erin.

Bijvoorbeeld: hoe je je veters kunt knopen met je poten in het verband.

Of hoe de Gletsjerglijbaan wegsmolt, en er een modderstroom voor in de plaats kwam.

Zelfs wat heel erg ingewikkeld is, weet Boekie met puik bedachte grapjes uit te leggen. Zodat iedereen het kan begrijpen.

Zelfs die domme Erwin Ezel van de Oenenhoek.

Plets.

Een regendruppel. Dan nog een. En nog een.

Terwijl Haas Halfweg zich naar binnen rept, ziet hij nog net hoe de post uit de brievenbus puilt.

Haastig dropt hij zijn twee stapels in een hoek en rent weer naar buiten, waar intussen een fikse bui plenst.

Halfweg roefelt de post bij elkaar. Hij zoekt naar binnen ... oei, zo laat al? ... en legt haar ... hup!
... boven op de "gelezen"-hoop van het Boek van Alles.

Haas dekt de tafel en begint aan het eten voor de avond.

De volgende ochtend. Na het ontbijt trekt Boekie de deur van zijn schrijfkamer dicht.

Die zie ik voor vanavond niet meer terug, denkt Halfweg. Prima, kan ik lekker veel lezen.

Och, die post ligt er nog.

Maar ... diepe kraters? En al het papier kleeft aan elkaar? Wat een ramp, ook de "gelezen"-stapel zit vol gaten.

Slakken! O nee, die zijn mee naar binnen geraakt. Verscholen tussen de post.

De hele familie zit te smullen van het Boek van Alles. Hun slijm doet de vellen aan elkaar kleven.

Wat nu?

Haas Halfweg gooit de slakken het bos in, zo ver als hij maar kan. Daarna gaat hij een poos besluiteloos naar de schade zitten kijken.

Maar wacht, denkt de kleine haas plots. Ik heb dit gisteren pas gelezen, ik wed dat ik het kan herschrijven! Toch?

En Halfweg gaat aan de slag.

Na een lange werkdag komt Beer boven water.

"Hebben we iets lekkers?"

Ai. Leg het nu maar uit, Haas.

Beers honger is meteen verdwenen. Nee toch, al dat vele werk? Hij grist het dikke pak papier van tafel en bladert er jachtig doorheen.

"Ik heb alles zo goed mogelijk hersteld," probeert Halfweg.

"Dacht ik niet!" snauwt Boekie.

"Er waren stukken die ik me niet kon herinneren," jammert de kleine haas. "Die kreeg ik niet helemaal goed."

"Onzin!" vindt Beer. "Bladzijde veertien? Een haas ziet dit natuurlijk heel anders ... en dan drie alinea's waarin je me tegenspreekt en tracht uit te leggen waarom wortelpuree wel lekker en gezond zou zijn!"

"Maar ... het is een Boek van Alles?" redeneert Haas. "Dan moet het toch ook een Boek van Iedereen zijn? Enkel jouw mening is zeker niet Alles!"

"Voor mij wel," zegt Beer. "En het is mijn mening dat je kunt gaan. Nu. Meteen. Pak je spullen en vertrek."

Wanneer Halfweg het bos in schuifelt, hoort hij achter zich nog één keer het luik kriepen. Omkijken doet hij niet, hij probeert alleen maar overeind te blijven onder de harde woorden die Boekie Beer hem achterna brult.

"En dan nog iets: je hebt het niet, Haas! Je hebt het niet, en je zult het nooit hebben. Zonder mij bak je er niets van, jij ... knaagdier!"

Wel twee maanden lang blijft Halfweg met verdriet in bed. Hij kan maar niet geloven dat zoiets stom is kunnen gebeuren. Hij hield zo van Boekie, en hij mist zijn gezelschap. Mist Beer hém dan niet?

En al die kwetsende woorden, waren die echt nodig?

Halfwegs hart lijkt elke dag wat dieper weg te zinken. Tot het ergens achter zijn navel blijft steken.

Dan heeft Haas er genoeg van. Wie wil er nu een ton vol tranen zijn? In zijn hoofd draait hij een soort kraantje open, zodat het verdriet eindelijk weg kan.

Maar kijk: hij vult de ton meteen weer op, met woede.

Wat een nepvriend was die Boekie!

Haas Halfweg schrijft en schildert nu onophoudelijk. Zijn eerste verhaal gaat over een vos ... die stottert. Er volgt een tweede boek. En een derde. Elk boek heeft nog meer succes dan het vorige.

Tijdens de tournee *Haas Halfweg* leert hij de knepen van het voorleesvak. Al snel voelt hij zich thuis op het podium.

Nu zit ook de tweede toer erop. *Halfweg en Verder* duurde langer, de zalen waren groter, hij werd verwend als een koning en heeft landen gezien waarvan hij niet wist dat ze bestonden.

Eindelijk staat Haas aan de top. Tijd om Boekie op te zoeken, denkt hij.

Je zat er helemaal naast, maat. Zie je wel dat ik het kon.

Wanneer Haas aankomt bij het Spiegelmeer, aan het uiterste achtereind van het Schemeringse Beestenbos, ziet alles er nog precies hetzelfde uit. Net alsof hij hier nooit is weggeweest.

Maar dat is hij natuurlijk wél. Vandaag staat hij opnieuw als een vreemde voor het luik. Dat doet zijn hazenbuik een beetje kriebelen.

Tok-tok-tok!

Kriepende stoelenpoten. Voetstappen, wat slomer en zwaarder dan toen.

Het luik zwaait open, en net als die allereerste dag vraagt Boekie Beer, verblind en verrast: "Wie is daar?"

"Ik ben het," zegt Haas. "Haas Halfweg."

"Halfweg?" herhaalt Beer. "Beste kerel, wat ben ik blij jou terug te zien! Waar bleef je zo lang?"

Daar begrijpt Haas niets van. Ze hadden toch mega ruzie?

"Zo moet je niet beginnen," zegt hij, met een klein bibbertje in zijn stem. Stom, nu lijkt hij minder stoer dan hij zou willen. "Ik ben al jaren boos op jou ... é-é-én dat blijf ik ook. Denk nu niet dat ik plots ... ik kom gewoon bewijzen dat je het fout had."

"Natuurlijk had ik het fout," zegt Beer. "Wacht, kom binnen, ik moet je wat uitleggen."

Het schrijvershol ligt er weer net zo vuil bij als vroeger.

Terwijl Boekie uitschenkt, opent Haas zijn rugzak en knalt met een boze frons zijn drie succesboeken op tafel. Frambozensap klotst uit de glazen.

"Niet slecht toch, voor een ... knaagdier? Ik reis de hele wereld rond. Iedereen kent me nu."

Beer maakt zich niet druk om het gemorste sap.

"Weet ik," zegt hij, terwijl hij ...

"Hoezo, weet ik?"

... rustig naar de leeshoek stapt en daar net diezelfde Halfwegverhalen van het schap neemt.

"Ik heb jou op de voet gevolgd," legt Boekie uit, en hij duwt zijn stukgelezen boeken in de slappe poten van de verbaasde Haas. "Zullen we dan nu iets drinken?"

"Ik ben helemaal in de war," zucht Halfweg.

"Proficiat," zegt Beer. "Echt, ik meen het. Je hebt het schitterend gedaan."

"Maar je riep de vreselijkste dingen? Je hebt me eruit gegooid!"

"Dat was ... een duwtje in de rug."

"Wel, jij durft!" windt Haas zich alweer op.

"Wacht nou even," zegt Boekie, "ik probeer het je net uit te leggen. Wij samen, dat was ... beestig. We waren goed in samen. Maar samen was niet goed voor ons. Of toch niet voor jou."

"Hoezo dan?" vraagt Halfweg, met ergernis in zijn stem.

"Ik remde je af, Haas. Jij wou aan de top staan, terwijl ik ... daar al was geweest. En jouw stotterende vos? Die had je zomaar aan mij verspild, als ik dat niet had belet."

Halfweg zit te luisteren met zijn lange oren vol ongeloof.

"Jij moest hier weg, kleine vriend. Maar hoe kreeg ik jou ooit zover?"

"Had dat toch gewoon uitgelegd," mokt Haas, "dan was ik wel uit mezelf vertrokken."

"Geloof je dat echt?" zegt Beer. "En had je dan iets bereikt? Oké, met hocus focus kom je een heel eind. Daar krijg je nog wel een boek mee klaar. Maar daarna? Er zijn wel hōnderd beesten met een boek. Aan de top is geen plaats voor honderd, Haas. Om daar te geraken moet je willen, harder dan al die anderen, willen uit het diepste van je schrijversziel."

Boekie wijst naar de Halfwegverhalen op zijn tafel. "Als ik je niet had weggejaagd, had je deze nooit geschreven."

Haas Halfweg begint het te snappen. "Ik moest eerst woest zijn ..."

En Beer maar knikken. "Dat ongelukje met de slakken was mijn kans. Dus ik deed wat nodig was, ook al brak ik zo je hart ... en het mijne."

"... en woest wás ik!" roept Haas, en hij springt boven op zijn stoel om stoom af te laten. "Ik zou wel eens tonen wat ik kon! Slagen, helemaal alleen! Beroemd worden en jou, stomme Beer, je ongelijk bewijzen!"

"Een doel dat ik jou gegeven heb."

Haas trekt zijn snorharen recht en daalt opgelucht zijn stoel weer af.

"Dat is het," zegt Beer. "Willen, willen, willen, en dan hocus focus. De magische formule om niet op te geven halfweg."

Boekie en Halfweg geven elkaar een high five.

"Trouwens," zegt Beer, "die treurige spotnaam kun je nu wel laten vallen. Halfweg is verleden tijd, jij bent gewoon Henk. De beroemde Henk de Haas. En ik ben trots dat ik je vriend mag zijn."

Toch is er iets wat haas Henk nog altijd niet begrijpt. "Maar Boekie," vraagt hij, "waarom ben jij eigenlijk niet écht kwaad op mij? Ik heb je Boek van Alles toch vernield?"

Beer glimlacht. Zo ziet hij er lief en vredig uit. Als iemand die intussen oud is en wijs, blij met hoe de dagen zich vullen als vanzelf.

"O, eerst was ik wel een beetje boos," legt Boekie uit. "Maar lang niet zo erg als je dacht! Wist jij veel dat ik mijn klad nog had."

Henk de Haas tuimelt werkelijk van de ene verbazing in de andere.

"Dus ..."

"Juist," zegt Beer. "Het enige wat me te doen stond, was alles weer overschrijven in mooie, zwierige Boekie Beerletters. Vervelend, maar ook niet meer dan dat."

"Maar toen gebeurde het. Al na een paar regels brak de punt van mijn ouwe schrijverspen. Alsof ze wou zeggen: Beer, waar zijn we nu eigenlijk al zo lang mee bezig? Elke dag gebeurt er in de wijde wereld meer dan jij in je hele leven op papier kunt krijgen."

Beer draait een paar rondjes met zijn laatste centimeter sap.

"Dat is helemaal waar, besepte ik ineens. Een Boek van Alles? Domste plan ooit. Alles is te veel. Tja, en toen ben ik dus gestopt."

Boekie slaat zijn sap achterover en zet het lege glas op tafel.

"Geloof het of niet: dat voelde aan alsof ik voor het eerst in jaren weer adem kreeg. Dus dank je, Henk de Haas, voor de slakken. Het ongelukje. Ik had me geen groter geluk kunnen wensen."

Die avond, precies als vroeger, liggen Haas en Boekie in stilte sterren te kijken.

Samen lang zwijgen.

Nee, dat zijn ze niet verleerd.

"Je mag hier wel weer komen wonen," denkt Beer.

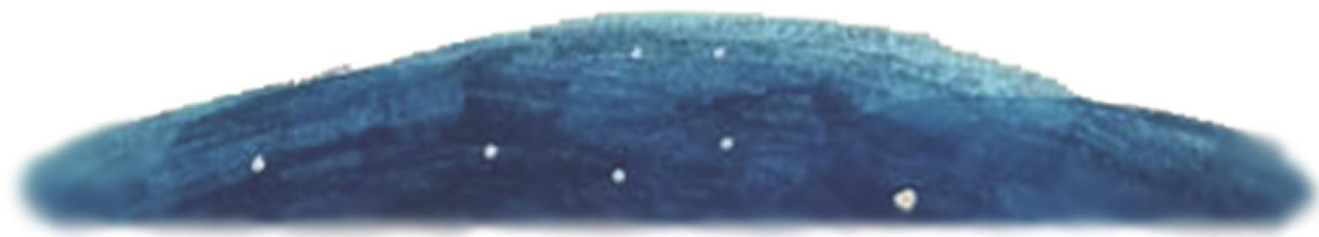
Kan ik nu ook al gedachten lezen, vraagt Haas zich af? Welja, dat heb je soms, met vrienden.

"Doe ik," denkt Henk terug.

"Henk Haas?" denkt Boekie, een beetje aarzelend. "Sorry nog, voor al het verdriet."

Daar moet Haas een beetje van kreunen.

"Maar ik wist dat het goed kwam!" denkt Beer, heel overtuigd. "Want je hebt het. Natuurlijk wel."

Henk de Haas zwijgt nu nog stiller. Zijn oogjes blinken een beetje.

Boven hem fonkelt de Grote Beer, heel even maar. Dat lijkt wel een knipoog.

"Bedankt, Boekie," fluistert Haas in gedachten, zo warm en zacht dat zijn makker het zeker kan voelen. "Sorry, dat ik aan jou heb getwijfeld. Je bent een echte, grote beer. En de beste vriend ter wereld."

EINDE

Van dezelfde auteur

Mathilde begrijpt niet wat er mis is met haar. Soms zit ze dagenlang zwijgend voor zich uit te staren. Andere keren wordt ze zomaar boos — alsof de bliksem inslaat, in haar hoofd.

Dat betert wel als jij straks een kind hebt, sust haar man Freduwijn, de klokkenmaker. Maar helaas.

Als baby Floortje huilt, legt Mathilde het kind onderin de grote klok en gaat ze zelf een poosje buiten zitten, waar het stil is. Zo blijft ze de bliksems de baas.

Tot een fatale zomerstorm en een nachtegaal alles voor altijd veranderen.

ISBN 978 94 644 4235 9 (e-boek)

ISBN 978 94 644 4235 9 (Kindle versie)

ISBN 978 94 647 5251 9 (hardback, publicatie volgt)

Eerste druk: februari 2023

Copyright © 2023 Marc Terreur

Uitgave in eigen beheer: Marc Terreur

Illustraties: Evelien Van Landeghem

Vormgeving: Marc Terreur

ISBN 978 94 644 4233 5 (e-boek)

ISBN 978 94 644 4234 2 (Kindle versie)

ISBN 978 94 647 5250 2 (hardcover)

D/2023/Marc Terreur, uitgever

NUR 277

Alle rechten voorbehouden

Contact: Marc Terreur, Godsschalkstraat 49, 9100 Sint-Niklaas (BE)

www.marcterreur.com